[سی و دو]

سلام علیکم

ظاهرا کاربر hosyn فرصت نگاه کردن نداشته اند. لذا سوالاتی که برایم پیش آمده بود (یعنی ثالثا) را همینجا عرض می کنم:

روایت ابوفاخته را که نقل کردید:

عن أبي فاختة أنه قال في هذه الآية: مِنْهُ آياتٌ مُحْكَماتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتابِ قال: **أم الكتاب: فواتح السور، منها يستخرج القرآن** الم ذلِكَ الْكِتابُ منها **استخرجت** البقرة، و الم اللَّهُ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ منها **استخرجت** آل عمران.

در ادامه فرمودید:

نقل قول:

[redacted]

این را نفهمیدم. ظهور اولیه کلام این است که جملات بعد مفسر جملات قبل است یعنی «**منها یستخرج القرآن**» به این معناست که از «**الم**» سوره بقره درآمده و ... . آن وقت این اشکال پیش می آید که سوره هایی که حروف مقطعه ندارد چه می شود؟ ظاهرا شما با توجه به این اشکال فرموده اید: «**نزد اهل تحقيق مقصود كلي و نهائي خود را نشان ميدهد**». اما این اشکال شواهد دیگری دارد. یادم نیست که روایت ندیده ای در المیزان خواندم که فواتح هر سوره ای مربوط به خود آن سوره است که این موید همان فقره دوم است که «**الم منها استخرجت البقره**» خود به کار بردن تعبیر فواتح السور به جای حروف مقطعه در روایت ابوفاخته نیز موید این است که ناظر به سوره های خاص است نه مطلق قرآن. به هر حال بنده از اهل تحقیق نیستم. اگر امکان دارد مطلب را برایم بازتر کنید.

2) درباره امتیاز چندمنظوره بودن زبان عربی به نقش اعراب و نقطه اشاره کرده اید. سوال بنده این است که این ظاهرا در حد یک موید بحث شما بود نه رکن اصلی استدلال؟ درست است؟ زیرا هم در نقلهای از مصاحف ابن مسعود و از ائمه کلمات اضافه هم وجود دارد و هم در همین قرائات سبعه موجود در نزد ما کلمات کم و زیاد وجود دارد. مثلا در قرائت ورش از نافع که ظاهرا دومین قرائت به لحاظ شهرت است در آیه23 سوره حدید (فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ) کلمه «هو» را ندارد[1].

---

[1] پست یکی از کاربردان با نام کاربری Hosein-

بازبینی #1
ایجاد شده 12 آوریل 2025 16:04:50 توسط ... .

به روزرسانی شده 12 آوریل 2025 16:05:18 توسط ... .